

Motion till riksdagen

1988/89:N470

av Karl Erik Olsson (c)

Kraftproduktion med biobränsle i Nynäshamn

Kärnkraftsavvecklingen för med sig krav på mera energibesparande elanvändning, både i hushållen, för uppvärmningsändamål och i industrin. Vid sidan av detta kommer också att krävas ersättning för en del av den elproduktion som i dag genereras i kärnkraftverken.

Miljökraven på denna ersättningsproduktion måste ställas mycket högt.

Riksdagen har uttalat att målet för energipolitiken skall vara: "landets behov av billig och säker elförsörjning skall tryggas genom ett energisystem som i största möjliga utsträckning är baserat på varaktiga, helst förnybara och inhemska energikällor."

Mot bakgrund av den sent uppmärksammade faran med ökande koldioxidutsläpp p g a användning av fossila bränslen ter sig satsningen på inhemska och förnybara energikällor allt mera angelägen. En ökad användning av biobränslen är f n den viktigaste vägen att radikalt minska utsläppen av koldioxid.

Samtidigt måste det tyvärr konstateras, att utvecklingen av de inhemska och förnybara energikällorna går oroväckande långsamt.

Jord- och skogsbruket har redan fått mycket påtagliga bevis på de skadeverkningar som åstadkoms av fossil förbränning. Sveriges befolkning oroas i dag av planerna på stora anläggningar som skall förbränna fossila bränslen.

Jag vill i denna motion peka på vikten av att utvecklingen av teknik för användning av biobränslen inte hämmas.

Det är sålunda, enligt min mening, synnerligen angeläget att olika tekniska lösningar prövas för användning av biobränslen, liksom att anläggningar som nu projekteras avpassas för biobränsleanvändning.

En teknik som härvidlag är särskilt intressant är förgasningstekniken. Förgasning visar avsevärda fördelar från miljösynpunkt, jämfört med förbränning. Utsläppen av svaveldioxid kan nedbringas till noll, jämfört med nu gällande myndighetskrav 50 mg S/MJ. Utsläppen av kväveoxider (NO_x/MJ) kan nedbringas till 10 NO_x/MJ mot myndigheternas aktuella krav 50 mg NO_x/MJ.

I Sverige projekteras för närvarande en stor förgasningsanläggning för i huvudsak elproduktion. Det har uppgivits att den tänkta tekniken i denna anläggning skall ha stor flexibilitet i förhållande till vilken råvara som skall kunna förgasas för vidare konvertering till el. Sålunda är det efter viss anpassning också tekniskt möjligt att förgasa biobränslen.

Energianläggningen i fråga, Nynäs Energi Chemicals Complex NEX AB,

skall förläggas till Nynäshamn. Ägare till projektet är AGA, Axel Johnson AB och Investeringsbanken. Enligt uppgift avser nu också Vattenfall och Uddeholm AB att gå in som ägare och samtidigt som köpare av elkraft.

När staten engagerar sig i denna nya teknik, via Vattenfalls ägardel, är det enligt min mening av stor betydelse att man också i detta sammanhang tillvaratar möjligheterna att i stor skala pröva användningen av inhemska förnybara energiråvaror.

En förgasningsanläggning som använder biobränslen har goda utsikter att bli den första energiproduktionsanläggningen i sitt slag som svarar upp mot de miljökrav människor i dag har rätt att ställa.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att förgasningsanläggningen i Nynäshamn bör utrustas för biobränsleanvändning i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1989

Karl Erik Olsson (c)